

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2707/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

1. Az Alkotmánybíróság a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. § 26. pontja nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] Egy külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: indítványozó) jogi képviselője (Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda, képviseli: Dr. Kovács Orsolya ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján.
- [2] Az indítványozó kérelme arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzése alaptörvény-ellenes, és ezért azt semmisítse meg. Az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmét állította, megjegyezte továbbá, hogy a támadott végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, C) cikk (1) bekezdését, R) cikk (2) bekezdését és 28. cikkét. Az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja meg, hogy a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 52. § 26. pontja az Európai Unió Alapjogi Chartájába (a továbbiakban: Charta) és az Emberi Jogok Európai Egyezményébe (a továbbiakban: EJEE) ütközik-e.
- [3] 1. Az alkotmányjogi panaszra okot adó ügy lényege az alábbiak szerint foglalható össze az Alkotmánybíróság számára rendelkezésre bocsátott iratanyag alapján.
- [4] Az indítványozót mint fióktelepet 2008-ban jegyezték be a magyar cégnyilvántartásba. A vitatott adóévekre (2015–2017) eső helyi iparüzési adót (a továbbiakban: hipa) önadózással teljesítette. 2021-ben önellenőrzéssel helyesbítette

az előbb említett időszakot. Az önrevíziót azzal indokolta, hogy 2017. december 31-ig nem volt a hipa alanya, és ezért az önellenőrzéskor még el nem évült mindhárom adóév tekintetében az adókötelezettségét nulla forintba csökkentette.

- [5] 2022. június 22-én kelt FPH001/1012-13/2022. sz. határozatával az elsőfokú adóhatóság iparűzési adónemben a 2016-2017 adóévek tekintetében az indítványozónál elrendelt adóellenőrzés eredményeként 384 933 802 Ft adóhiánynak nem minősülő adókülönbötet állapított meg az indítványozó terhére, mivel álláspontja szerint az indítványozó hipa alanyisága fennállt, ezért adófizetésre köteles volt. 2022. szeptember 19-én az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú adóhatóság BP/1008/06783-2/2022. számú határozatával az elsőfokú adóhatóság határozatát helyben hagyta.
- [6] 2022. október 20-án az indítványozó keresetlevelet nyújtott be a másodfokú adóhatóság határozatának bírósági felülvizsgálata iránt. Keresetében elsődlegesen a másodfokú határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megváltoztatását kérte, annak megállapításával, hogy 2016. és 2017. adóévekre adókülönbötet nem terheli. Másodlagosan a másodfokú határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését és az elsőfokon eljáró adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [7] 2023. szeptember 14-én az eljáró Fővárosi Törvényszék 108.K.704.186/2022/6. számú ítéletével helyt adott a keresetben foglaltaknak. A törvényszék az indítványozó álláspontjával egyező módon megállapította, hogy a Htv. 52. § 26. d) alpontjának és az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: régi Art.) 178. § 9. pontjának az együttes értelmezése szerint az indítványozó nem volt a hipa alanya, mert „egyéb szervezetnek” nem minősült. A hipa alanya a vállalkozó, amelyet zártkörű felsorolással határoz meg a Htv. 52. § 26. pontja. A felsorolásban a fióktelep legfeljebb a d) alpontban foglalt egyéb szervezetek közé tartozhatna, de a régi Art. 178. § 9. pontjára figyelemmel oda sem illeszthető be.
- [8] 2023. november 15-én a másodfokú adóhatóság felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a törvényszéki ítélet hatályon kívül helyezése érdekében. 2024. január 25-én a Kúria meghozta a támadott végzést, amellyel a felülvizsgálati kérelemnek helyt adott, a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a Fővárosi Törvényszéket új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította. „A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az egyéb szervezet törvényi fogalma meghatározásakor tévesen lépett át a régi Art. 178. § 9. pontjában rögzített egyéb szervezet fogalom meghatározásra, mert a Htv. önálló szabályozásából eredően kizárólag az 52. § 26. pont d) alpontjából kellett kiindulni” (Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzés, Indokolás [31]). A Kúria rögzítette, hogy az új eljárásban a Kúria által kifejtettek figyelembevételével kell döntenie a másodfokú adóhatósági határozat jogszerűségéről (Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzés, Indokolás [32]). Döntése elvi tartalmaként a

Kúria azt jelölte meg, hogy a „normával a jogalkotó mindig egy kitűzött célt kíván elérni, a bíróság feladata, hogy a jogértelmezését e célra tekintettel végezze el az Alaptörvény 28. cikkében írtakra is figyelemmel” (Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzés, Indokolás [33]).

- [9] 2. A Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzésével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Abtv. 27. §-a alapján, amelyet az Alkotmánybíróság az Ügyrend 32/B. § (1) bekezdése alkalmazásával egyesbíróként eljárva visszautasított az indítványozó által kezdeményezett, folyamatban volt jogegységi panasz eljárásra tekintettel, azzal, hogy az előbbi eljárás befejezését követően az alkotmányjogi panasz ismét előterjeszthető. Az indítványozó a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.60.022/2024/3. számú végzése után alkotmányjogi panaszát újra benyújtotta a Kúria Kfv.I.35.262/2023/8. számú végzésével szemben. Ennek lényege a következőképpen foglalható össze.
- [10] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és 28. cikke azért sérült, mert a Kúria *contra constitutionem* végzést hozott. Az indítványozó hipa alanyisága azon múlik, hogy a fióktelepet az „egyéb szervezet” fogalmába kell-e érteni. Az indítványozó előadása szerint egyértelmű, hogy a Htv. 52. § 26. pont d) alpontját a régi Art. 178. § 9. pontjára tekintettel kell értelmezni. Mivel az utóbbi pont az egyéb szervezetek között nem sorolja fel a fióktelepet, mivel az egyéb szervezet fogalmát a Htv. egyébként nem határozza maga, és mivel a régi Art. 178. §-a azzal kezdődik, hogy ha törvény másként nem rendelkezik, az adóról szóló jogszabályok alkalmazásában a régi Art. fogalmait kell használni, világos, hogy az indítványozó nem tartozott egyéb szervezetként a hipa alanyai közé. A Kúria a Htv. „érintett, a szöveg alapján konkrét és ekként a Kúria számára felismerhető tartalmú szabályát felülírta, az alaptörvényi értelmezési keretet átlépően kitágította, annak normatartalmától eloldódó értelmezést adott, amely a Kúria részéről már nem jogértelmezési, hanem *contra legem* jogalkalmazási, tulajdonképpen jogalkotási tevékenységet jelent” (indítvány 13. oldal). Ezzel a Kúria az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében deklarált hatalommegosztás elvét is megsértette.
- [11] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése és 28. cikke azért sérült, mert a Kúria az indítványozó adóalanyi minőségének megállapításával úgy vont el tulajdonjogot az indítványozótól, hogy valójában a megfelelő jogszabály-értelmezés alapján a kérdéses jogszabály az indítványozóra adóalanyiságot nem ír elő, ilyen értelmezés nem következik a rendelkezésből. Az Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdése teremt alapot a tulajdon adójogi korlátozásának és ez a bekezdés azt biztosítja az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint, hogy senki sem köteles arra, hogy több adót fizessen annál, mint amennyi a törvényből következik.
- [12] Az indítványozó érvelése szerint a támadott végzés a Kúria több határozatával ellentétes, amelyeket az indítványban pontosan megjelölt. Ezáltal a kúriai végzés rombolja a bíróságok jogértelmezésének egységét. Ez ellentétes a Kúria feladatával.

- [13] Az indítványozó előadása szerint a Charta 17. cikke és az EJEE Első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkét azáltal sértette a Htv. 52.§ 26. pontja, hogy „mind a perben releváns időszakban, mind pedig jelenleg is oly mértékben nem (volt) explicit a hipa adófizetési kötelezettségre vonatkozó szabályozás, hogy az alapján nem (volt) egyértelműen beazonosítható, hogy a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe esetében fennáll(t)-e a hipa adófizetési kötelezettség. [...] Azaz a fentiek szerint pontatlan és nem egyértelmű szabályozás alapján nem lehet(ett) azt eldönteni, hogy jogszerűen kerülhet(ett)-e sor a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe esetében az adóztatásra, és így a tulajdonhoz való jog korlátozására a közteherviselés érdekében” (indítvány, 20-21. oldal).
- [14] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [15] 3.1. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, és érintettsége fennáll, mivel a támadott kúriai végzéssel érintett bírósági eljárásban felperes volt. Jogorvoslati jogát kimerítette, amikor keresetet nyújtott be a másodfokú adóhatóság határozatát vitatva. A Kúria sérelmezett végzése tartalmilag az Ügyrend 32. § (6) bekezdése szerinti eljárást lezáró döntésnek minősül, tekintettel arra, hogy az indítványozó a Kúria azon jogértelmezését támadta, amelyet a Kúria belefoglalt a törvényszéknek adott kötelező utasításába. A kötelező utasítás tartalma vonatkozásában az indítványozót további jogorvoslati jog nem illeti meg. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó rendelkezést (Abtv. 27. §). Az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőt ahhoz képest tartotta be, hogy visszatérő panaszát 60 napon belül nyújtotta be a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa döntését követően.
- [16] 3.2. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az indítványozó Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állíthatja.
- [17] Az Alkotmánybíróságnak töretlen a gyakorlata azzal kapcsolatban, hogy „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]; 35/2017. (XII. 20.) AB határozat, Indokolás [14]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3206/2020. (VI. 11.) AB végzés; Indokolás [19]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának a B) cikk (1) bekezdésére alapított eleme nem a visszaható hatály tilalma vagy a kellő felkészülési idő sérelmét adta elő, és ezért ezt nem lehetett érdemben vizsgálni.
- [18] Az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdése az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint szintén nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot, ezért arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {lásd például: 3002/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [24]}.

- [19] Az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése az Alaptörvény és a jogszabályok kötelező erejéről rendelkezik, tehát nem keletkeztet az indítványozó számára Alaptörvényben biztosított jogot {lásd például: 3258/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [6]; 3248/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [9]; 3396/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [16]}. Az érdemi vizsgálat feltétele ebben a vonatkozásban sem teljesült.
- [20] Az Alaptörvény 28. cikkének címetjei a bíróságok, és tartalmilag ez a cikk a jogszabály-értelmezés alapjait fekteti le {lásd például: 3159/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]; 3150/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [19]}. Ezért ezen alaptörvényi rendelkezés tekintetében sem volt helye az érdemi vizsgálatnak.
- [21] 3.3. Az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy a kérelem akkor felel meg a határozottság követelményének, ha egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadálya, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {lásd például: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]; lásd legutóbb: 3370/2024. (X. 8.) AB végzés, Indokolás [26]–[27]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése tekintetében az indítvány nem teljesíti a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt követelményét, vagyis az indítvány nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást, így érdemi elbírálására nincs lehetőség. Az indítványozó ugyanis a tulajdonhoz való jog [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmét csupán azzal támasztotta alá, hogy a közteherviselési kötelezettségre [Alaptörvény XXX cikk (1) bekezdés] az Alkotmánybíróság milyen megállapításokat tett, és arra egyáltalán nem tért ki, hogy a túlzott helyi vagyonadók kapcsán kidolgozott szempontrendszer, ami alapvetően a súlyosan aránytalan adómérték-szabályokra vonatkozik, miként és miért lenne alkalmazható a XIII. cikk (1) bekezdése hatálya alatt egy olyan bírói döntéssel szemben, amely az adóalanyiságot értelmezi.
- [23] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdésére alapított indítványi elem megfelel a határozott kérelemmel szemben támasztott követelményeknek.
- [24] 3.4. Arra az indítványozó is utalt, hogy nem kezdeményezheti jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló eljárás lefolytatását az Abtv. 32. §-a értelmében, de kérte, hogy az Alkotmánybíróság hivatalból állapítsa meg, a Htv. 52. § 26. pontja sérti Charta 17. cikkét és az EJEE Első kiegészítő jegyzőkönyve 1. cikkét. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy erre az indítványozó valóban nincs

feljogosítva. A nem a jogosulttól származó, jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló kérelmet ezért az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatta érdemben [Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pont]. Ennek megfelelően a kérelmet visszautasította a rendelkező rész 1. pontja szerint. Az Alkotmánybíróság nem tartotta szükségesnek hivatalból lefolytatni ezt az eljárást.

- [25] 3.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. Az alternatív feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított panaszelem érdemi vizsgálatához az szükséges tehát, hogy az előbbi két feltétel közül legalább az egyik teljesüljön.
- [26] 3.5.1. Az Alkotmánybíróság először az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállását mérlegelte.
- [27] Ennek során figyelembe vette, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van a szóban forgó alaptörvényi rendelkezés tartalmát érintően {a *contra constitutionem* bírói döntéssel kapcsolatban lásd például: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[26]; 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [26]–[30]; 3088/2019. (IV. 26.) AB határozat, Indokolás [26]–[28]}. Jelen alkotmányjogi panasz ezekhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolta volna.
- [28] 3.5.2. Ezt követően az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy ebben az ügyben felmerül-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [29] Ezzel kapcsolatban először arra szükséges emlékeztetni, hogy a „jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti superbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [14]–[15]}. „Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon” {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.)

AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]; 3298/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [10]}.

- [30] A szóban forgó befogadási feltétellel kapcsolatban az Alkotmánybíróságnak azt kellett mérlegelnie, hogy a sérelmezett kúriai végzésben foglalt jogi álláspont felveti-e annak a kételyét, hogy a Kúria *contra constitutionem* módon értelmezte az adójogot. Ennek során az Alkotmánybíróság jelentőséget tulajdonított a következő két szempontnak. Egyrészt nem arról van szó, hogy a Kúria önkényesen félretette volna a régi Art. 178. § 9. pontját. A Kúria megindokolta, hogy ez a pont a hipa alanyiség eldöntése során miért nem alkalmazandó. Ennek jogszerűségét az Alkotmánybíróság nem bírálhatja felül. Másrészt az indítványban önellentmondások rejlenek. Az indítványozó úgy állítja azt, hogy a Kúria jogértelmezése súlyosan és egyértelműen téves, hogy az indítványozó önadózóként éveken keresztül saját magát hipa alanyának tekintette. 2021-ben állt elő azzal az érveléssel, hogy nem volt hipa alany 2015-2017 között. Az indítványozó továbbá azt is előadta a nemzetközi szerződésbe ütközéssel összefüggésben, hogy a Htv. 52. § 26. pontja annyira homályos tartalommal rendelkezik, hogy nem lehetett, és még most sem lehet egyértelműen megállapítani, hogy a hipa alanya-e. Ugyanakkor nem lehet egyszerre az is helytálló megállapítás, hogy a Kúria az egyértelmű szabályozás ellenére önkényesen tekintette hipa alanyának az indítványozót, és az is, hogy ez a pont bizonytalan tartalmú.
- [31] Az Alkotmánybíróság a fenti megállapításokkal összefüggésben rámutat arra, hogy önmagában az, hogy az indítványozó a számára hátrányos, de az egyébként részletesen és kimerítően megindokolt, a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával hozott bírói döntés érvelését tévesnek, hibásnak, sérelmesnek, a saját álláspontjával ellentétesnek tartja és vitatja, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására (lásd hasonlóan például: 3382/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [34]}.
- [32] 3.5.3. Összegzésképpen megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított eleme nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt alternatív feltételeknek. Az indítványozó valójában a kúriai jogértelmezés felülvizsgálatát kérte, amely nem tartozik az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe.
- [33] 4. Mindezekre tekintettel az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság feltételeinek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján tanácsban eljárva az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja, 29. §-a, 52. § (1b) bekezdés e) pontja, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a), c) és h) pontja alapján visszautasította a rendelkező rész 2. pontjában foglaltaknak megfelelően.

Budapest, 2025. április 15.

Dr. Patyi András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró